

den handel bestemd waren, was de opleiding op een Latijnsche school ondeugdelijk. Het oprichten van een afdeeling B met behoud van het Latijn was een halve maatregel. Dit zullen velen in die dagen gevoeld hebben. Nog altijd kwam de studie der nieuwe talen niet tot haar recht. Voor Scheikunde en Natuurlijke Historie werden geen uren uitgetrokken. Wel was het een opluchting, dat het huisonderwijs met al zijn bezwaren verminderde, wel juichte men, omdat nu ook gezorgd werd voor hen, die de academie niet zouden bezoeken, maar voldaan was het groote publiek niet. Er bleef een te kort. Daarbij kwam, dat zij, die als docenten in die nieuwe vakken optraden, geen behoorlijke opleiding hadden genoten. Herhaaldelijk was men genoodzaakt buitenlanders, die huisonderwijs gaven, aan de scholen te verbinden. Hoe braaf ook, toch waren dergelijke personen niet de aangewezen docenten voor onze gymnasia. De resultaten van het onderwijs hangen echter niet alleen af van de begaafdheid der docenten, maar voor een zeer groot gedeelte van hun paedagogische gaven. Welnu dat het Erasmiaansch gymnasium in de jaren 1842-1865 een goed figuur heeft gemaakt, was te danken aan de goede leiding van den rector Schneither, aan de groote paedagogische gaven van François en Piaget en ten slotte aan het groote plichtsbesef der overige docenten. De veelzijdige kennis van Piaget kwam zijn leerlingen ten goede. Hij trok er met zijn jonge vrienden op uit om hen op planten en dieren te wijzen. François wist er voor te zorgen, dat de Natuurkunde niet een vertooning werd. Op hoevele scholen bleef dit onderwijs nog jaren lang na 1865 beneden peil.

Al was het goed, dat in 1865 de beide richtingen gescheiden werden, toch heeft ook in die overgangsjaren de Erasmiaansche school haar naam hoog gehouden.